

[Ervin Jensen]

gen på set ud fra et transport- og miljømæssigt hensyn.

Praktisk foreslås det i forslaget, at D.O.N.G.s aktiekapital udvides med 1 mill. kr. Sammen med en bemyndigelse til energiministeren til efter forhandlinger med finansministeren til give de nødvendige statsgarantier betyder det, at det finansielle grundlag vil være i orden. Rørledningen vil herefter kunne bygges enten af D.O.N.G. eller af et datterselskab af D.O.N.G. Ministeren skønner, at den samlede investering i 1980-priser vil være på 2,1 mia kr.

Efter lovforslaget vil enhver, der indvinder flydende kulbrinter på dansk sokkelområde, få tilslutningspligt. Der er dog en dispensationsmulighed. Vi får herved en væsentlig bedre forsyningsikkerhed for det danske samfund. Alle med indvindingstilladelser skal betale røraftgift. Betalingen består af en del til dækning af kapitalinvesteringen, en del til dækning af de løbende driftsomkostninger samt en del på 5 pct. af den råolie og det kondensat, som indvindes i de felter, der har en indvindingstilladelse. Den sidste del skal, hvis ministeren bestemmer det, erlægges i form af råolie og kondensat. Herved tilfalder 5 pct. af produktionen automatisk samfundet. Dette fortjenesteelement ved driften af rørledningen har en sådan størrelse, at der bliver en rimelig fordeling af de fordele – også for producenterne – som skabes igennem anlæggelsen af rørledningen. At etableringen af rørledningen er fordelagtig, ses af, at A. P. Møller i fredags søgte om tilladelse til at bygge en ledning fra Nordsøen.

Det bør i øvrigt påpeges, at den daværende regering allerede for 1½ år siden fremsatte ønske om at få etableret en rørledning, og at A. P. Møllers ansøgning om tilladelse til at bygge en ledning i Nordsøen først er fremsendt, efter at lovforslaget er fremsat, hvilket stiller ansøgningen i et bemærkelsesværdigt lys. Hertil kommer, at rørledningen er en facilitet i sig selv for de nuværende og de kommende producenter, hvor det efter socialdemokratiets opfattelse er nødvendigt, at samfundet har en afgørende indflydelse.

Ud over disse mere energipolitiske betragtninger vil jeg nævne, at en investering af denne størrelse vil få en positiv virkning på beskæftigelsessituationen både i Esbjerg som basehavn og for den generelle beskæftigelse i anlægssektoren i land.

Til slut vil jeg pege på, at for socialdemokratiet er den overordnede energipolitiske målsætning, at der tilvejebringes løsninger, der tilfredsstiller samfundshensynet. Her er en rørledning fra felterne i Nordsøen et naturligt led. Den vil betyde en fremskyndelse af yderligere indvinding af råolie og kondensat. Vi ser i dag alle konsekvenserne af, at vort nuværende koncessionssystem ikke er moderne og tidssvarende. Vi vil i socialdemokratiet gerne medvirke til at ændre dette. Det vil være til gavn for hele det danske samfund.

De tre lovforslag, der her er til behandling, udgør efter vor opfattelse et samlet sæt af forandringer og må opfattes som sådan. Vi kan derfor støtte forslagene og tilsige vor positive og hurtige medvirken ved udvalgsarbejdet.

Arne Christiansen (V):

De tre lovforslag, der behandles i dag, er fremsat af energiministeren, men statsministeren har unægtelig stjålet billedet i de forskellige forhandlingsfaser, der er gået forud, og folkettingen kan endnu i dag ikke være af anden opfattelse, end at der stadig er forhandlingsmuligheder, selv om regeringen fortrækker at tale om konsultationer. På venstres vegne skal jeg, som jeg har gjort det før, derfor så stærkt som overhovedet muligt opfordre statsministeren til at lade de såkaldte konsultationer føre til et resultat, der gør de forslag, der i dag er på dagsordenen, overflødige.

Dermed har jeg tilkendegivet, at venstre ikke ønsker dette tvivlsomme lovindgreb, men jeg vil gerne samtidig understrege, at venstre er af den opfattelse, at den i 1962 givne koncession selvfølgelig ikke kan stå uændret gennem 50 år. Derfor har vi ikke kritiseret forhandlingerne i 1976. Derfor vil vi heller ikke afvise senere justeringer, men vi ønsker dem gennemført ad forhandlingens vej.

Vi havde engang en socialdemokratisk statsminister, der i en valgkampagne sagde: »Jeg går og tænker«. Vi har nu en statsminister, der efter eget udsagn går og overvejer. Hvis vi nu vidste, hvad statsministeren overvejer, kunne dette måske lette debatten eller måske endog helt overflødiggøre den, men så enkelt er det desværre næppe. For som tiden